

περιστερά

περιστερά, η, ουσ. [<αρχ. περιστερά <σημιτ. perah Istar (= πουλί της Αφροδίτης)], το περιστέρι. Πρβλ. και το πνεύμα εν είδει περιστεράς, εβεβαίου του λόγου το ασφαλές (Απολυτίκιο των Θεοφανίων).

- κάνω τη λευκή περιστερά, βλ. συνηθέστ. παριστάνω την αθώα περιστερά.

- κάνω την αθώα περιστερά, βλ. φρ. παριστάνω την αθώα περιστερά.

- παριστάνω τη λευκή περιστερά, βλ. συνηθέστ. παριστάνω την αθώα περιστερά.

- παριστάνω την αθώα περιστερά, προσποιούμαι τον ανήξερο, τον αμέτοχο σε κάποια υπόθεση, ιδίως παράνομη: «μη μου παριστάνεις εμένα την αθώα περιστερά, γιατί ξέρω πολύ καλά ποιος μας κάρφωσε στην ασφάλεια».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας